

UDRUŽENJE

Pravna i fizička lica – nosioci imovinskih prava sa teritorije Republike Srbije i Bosne i Hercegovine kojima je oduzeta imovina aktima Republike Hrvatske

ODUZETA IMOVINA

NOVI SAD * SARAJEVO

oduzetaimovina@outlook.com

United States Department of State
2201 C Street, NW
Washington, D.C.
United States

Državni sekretar gospodin Mike Pompeo

PREDMET: Izvršna naredba 13818 od 20. decembra 2017. godine o blokiranju imovine lica umešanih u teške povrede ljudskih prava ili korupciju

Obraćamo vam se u vezi s kršenjem ljudskih prava američkih građana i građana drugih zemalja u Republici Hrvatskoj.

U prilici smo da Vam napišemo ovo dosta emotivno pismo kao pravnici sa dugogodišnjim iskustvom. Zapanjeni činjenicom da postoji država u Evropi koja je čak i članica Evropske Unije i koja i dan danas, u 21-om veku, u vreme robotizacije, zamene ljudskog rada radom računara, ne poštuje osnovna ljudska prava i slobode koje su zacementirane još od davnih vremena mnogobrojnim dokumentima kao što su: Magna Carta Libertatum iz 1215. godine, Bill of Rights iz 1689. godine, Petition of Rights iz 1628. godine, Habeas Corpus Act iz 1679. godine, francuska Deklaracija o pravima čoveka i građanina iz 1789. godine, Evropska konvenciju za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda od 1953. godine, Međunarodni pakt o građanskim i političkim pravima Ujedinjenih nacija od 1966. godine. Država koja je prošla proceduru kontrole prava sadržano u poglavlju 23 i primljena u Evropsku Uniju 2013. godine. To je država Hrvatska. U toj državi i dan danas, sudovi s pozivom na korpus akata svoje države uporno ne žele da ispune obaveze koje se u pravu smatraju standardima, a to je nesmetano, neometano, potpuno, autonomno pravo uživanja privatne imovine.

U prilici smo da Vas obavestimo da je Evropski sud za ljudska prava svojom odlukom br. 73035/14 i to odlukom (o neprihvatljivosti predstavke zbog nespojivosti sa ratione temporis), a ne meritornom presudom, odbio zahtev multinacionalne kompanije u Srbiji, Mladost turist, da obezbedi pravnu zaštitu i izvrši restituciju odnosno povraćaj privatne imovine nakon iscrpljujućeg unutrašnjeg postupka vezano za imovinu koja je kao takva bila zabeležena i u zemljišnim knjiga pre 1991. godine. Naglašavamo da je ovo jedan od 180 slučajeva koji su trenutno u fazi odlučivanja pred hrvatskim sudovima, a takođe i prvi koji se desio u smislu da je sud u Strazburu razmatrao predstavku te vrste i doneo odluku kojom istu proglašava neprihvatljivom zbog činjenice da država Hrvatska, koja je u međuvremenu prihvatila puni kapacitet evropskog prava, izbegava, ne želi i na svaki mogući način opstruiše povraćaj privatne imovine pravnim licima sa područja Republike Srbije i BiH.

U tom pravcu, nama nije interesantna činjenica da je zaključen Sporazum o sukcesiji, ali ćemo je spomenuti. Kada kažemo Sporazum o sukcesiji mislimo na sporazum koji je zaključen između država bivše Jugoslavije i koji u svojim odredbama sadrži Aneks G koji je garantovao državama potpisnicima da će druge potpisnice da se drže odredbi o osnovnim ljudskim pravima i da će izvršiti povraćaj odnosno restituciju imovine pravnih subjekata iz ostalih republika.

Republika Hrvatska je prihvatila taj Sporazum o sukcesiji, ratifikovala ga u svom parlamentu – Saboru dana 20.06.2004. godine i za ovih skoro 14 godina nije namerno učinila ništa da taj sporazum zaživi. Opravdanje je bilo banalno, a to je da nije zaključen tehnički sporazum, odnosno bilateralni sporazum između dveju država. Sve ostale države bivše Jugoslavije su prihvatile taj sporazum bez bilo kakvih uslova pa i BiH i Srbija i priznale sva prava hrvatskih pravnih subjekata što dokazujemo presudom P. 5810/15 i Pž. 6510/16 nadležnih sudova Republike Srbije kojom je sudska praksa stala na stanovište da priznajete direktnu primenu Sporazuma o sukcesiji.

Država Hrvatska kao mlada republika je zaključila dva bilateralna sporazuma sa Slovenijom i Makedonijom ali pre potpisivanja Sporazuma o sukcesiji. Sa ostalim državama nije. Prema izjavi prof. dr Rodoljuba Etinskog, visokog predstavnika međuresorske radne grupe za sprovođenje sukcesije Republike Srbije i gospodina Bevande, predstavnika BiH, Hrvatska već 14 godina opstruiše primenu tog Sporazuma a time i primenu aneksa G.

Međutim, povodom obraćanja Vama nije aneks G i njegova primena, već inače činjenica da je u današnje vreme uopšte moguće da neko osporava vlasnička prava punih 12 godina pre potpisivanja tog sporazuma a još pre prihvatanja Evropske Konvencije učini sve da izmeni tuđu i učini nemogućim prirodno vraćanje te imovine koju čini pravo svojine (u smislu nepokretnih ili pokretnih stvari) ili neko pravo (u smislu potraživanja). Ono što je indikativno, jeste da je ta država prošla kontrolu pristupnog amandmana poglavlja 23 u smislu prihvatanja prava i vladavine prava. Sud u Strazburu je to pametno izbegao i u te razloge mi nećemo ulaziti jer je držao da se osnovni elementarni akt „otimačine“ desio pre nego što je Hrvatska potpisala Evropsku Konvenciju. Iako mi ne delimo to mišljenje jer držimo da, iako, su se akti činjenja i akti sudovanja desili još u vreme kad Hrvatska nije bila potpisnik Evropske Konvencije, te povrede traju i dan danas kao posledice tih akata koje su nesumnjivo po pravu EU ništave, nezakonite i vraćaju nas u kameno doba u kom je jedini zakon bio zakon toljage. Mi želimo da izbegnemo takvu vrstu vladavine prava držeći da i BiH i Republika Srbija kao kandidati za EU prihvataju sve norme poglavlja 23 i duboko ubeđeni da je pravo na imovinu kao jedno od osnovnih prava zagarovanih paktom UN kojom je država Hrvatska pristupila još 1946. godine prilikom osnivanja UN kao i kasnijim protokolima.

Mi prosto ne možemo da verujemo da postoje pravници u nekoj zemlji u Evropi u današnje vreme i koji ovo smatraju pobedom prava kako je to dočekano u Hrvatskoj. Gospodo, to je Pirova pobjeda. S obzirom na činjenicu da Evropski sud radi na osnovu precedenta i da se ovakva odluka smatra pilot odlukom mi se moramo obratiti šire i dalje i u tom pravcu Vas moramo upoznati sa činjenicama da je Hrvatska kao članica UN ta koja krši osnovna prava i ljudske slobode zagarantovana Konvencijom i tom problemu dajemo istorijski prikaz njihovih pravnih akata kojih se oni duboko drže a koji su potpuno suprotni Paktu UN, Evropskom pravu, Povelji Saveta Evrope kao i Ugovoru o pridruživanju EU.

Ne možemo da se otmemo činjenici da je premijer Milanović kad je potpisivao Ugovor o pridruživanju Hrvatske EU dao izjavu da ta država poštuje korpus EU, uključujući prava vezana za imovinu. U posedu smo te izjave i mi Vam je dostavljamo. Sa druge strane, ubeđeni smo da je suština mnogo važnija od forme, a to je sledeće: Hrvatska država uporno i konzistentno na krajnje diskriminatorski način od momenta osnivanja kao države čine sve što je u moći njihovih sudskih i izvršnih organa da spreče neometano uživanje prava na imovinu pravnih subjekata od kojih su mnogi multinacionalne kompanije i koji su imali veliku imovinu u Hrvatskoj, kako nepokretnih i pokretnih stvari tako i prava potraživanja.

Posebno napominjemo da je između Hrvatske, BiH i Srbije posebno usvojen Ugovor koji je Hrvatska ratifikovala Uredbom o uzajamnom podsticaju i zaštiti ulaganja. Uredba je donesena 2001. godine i mi Vam je dostavljamo.

Poštovana gospodo, u tom smislu mi smo formirali udruženje pravnih i fizičkih lica kojima je oduzeto pravo na imovinu kao nevladino građansko udruženje sa ciljem da se mimo struktura vlasti, a putem korišćenja prava koja nam daje Međunarodni pakt o građanskim pravima i ostali međunarodni pravni ugovori, učinimo sve da ubedimo nadležne organe da učinkovito deluju na Republiku Hrvatsku da poštuje te elementarne norme.

Zamislite koliko je ljudskih napora učinjeno u poslednje 23 godine da se Hrvatska podobi kao država koja poštuje osnovna ljudska prava. Zamislite koliko se sudskih postupaka vodi verovanjem u univerzalni pravni sistem s ciljem da se izvrši restitucija i povraćaj imovine kao i drugih potraživanja. Sa tog aspekta, molim Vas kao organ za koji držimo da ima mehanizam da utiče na Republiku Hrvatsku da poštuje osnovna prava i ljudske slobode, da se stvore elementarne okolnosti za povraćaj imovine i spornih potraživanja mimo banalne činjenice da navodno Hrvatska nije potpisala Evropsku Konvenciju nakon što je promenila pravni režim sporne imovine u svojim registrima, te prenela imovinu na sebe, istu otuđila ili poklonila ili s njom raspolagala na bilo koji drugi način.

Ovaj zahtev pišemo u želji da ćemo dobiti pravdu i da pravo i pravda predstavljaju elementarne norme s aspekta osnovnih elemenata koje smo naveli na početku.

S obzirom na sve gore navedeno, smatramo da bi bilo celishodno primeniti Izvršnu naredbu 13818 o blokiranju imovine lica umešanih u teške povrede ljudskih prava ili korupciju, dokument broj 2017-27925, koji je potpisao predsednik SAD, Donald Trampa dana 20.12.2017, objavljenog 26.12.2017 i to prema svim aktuelnim zvaničnicima Republike Hrvatske te da im se zabrani ulazak u Sjedinjene Države, kao i da se sprovodu mere u skladu sa odeljkom 1. citiranog Izvršnog naređenja.

U Novom Sadu,

Republika Srbija

03.08.2020. godine

Predsednik udruženja,

Zoran Ristić: